

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.584 van 18 februari 1997
in de zaak A. 72.006/VII-14.887.**

In zake : Franciscus VERSTAPPEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Fr. HENDRICKX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 106

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van Limburg.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Franciscus VERSTAPPEN op 8 november 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 5 september 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij zijn beroep tegen de beslissing van 4 april 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamont-Achel tot weigering van de milieuvergunning voor het houden van reptielen niet wordt ingewilligd en de beroepen weigeringsbeslissing wordt bevestigd;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 januari 1997, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 23 januari 1997;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Fr. HENDRICKX, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat A. ROMAIN die, loco Advocaat G. ALOFS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 6 februari 1996 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamont-Achel een vergunning aanvraagt voor het houden van reptielen, met name 150 andere dan giftige slangen, te weten boa's en pythons, dit in een nieuw op te richten gebouw; dat tijdens het openbaar onderzoek zowel individuele als collectieve bezwaarschriften worden ingediend; dat bij besluit van 4 april 1996 het college van burgemeester en schepenen de vergunning weigert; dat verzoeker tegen dat besluit beroep indient bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg; dat de administratie gezondheidszorg en de afdeling milieuvergunningen van de AMINAL op respectievelijk 12 juni en 20 juni 1996 gunstig advies verlenen; dat bij besluit van 5 september 1996 de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg het beroep van verzoeker niet inwilligt en de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen bevestigt;

Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert :

"De motieven waarop de Bestendige Deputatie haar besluit tot niet-inwilliging van het beroep steunt, voldoen niet aan de verplichting tot motivering zoals deze is gesteld in de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, Artikel 17 van het Milieuvergunningsdecreet en artikel 50 VLAREM I,

doordat eerste onderdeel deze motieven al te summier en onvoldoende concreet en controleerbaar zijn;

dat het bestreden besluit er zich immers toe beperkt te stellen dat :

'[...] aan het gevoel van onrust niet kan worden voorbijgegaan temeer gezien de exploitant geen gewone huisdieren of gezelschapsdieren wenst te houden, doch wel 150 wurgslangen (boa's en pythons) die hoewel niet giftig toch een gevaar kunnen betekenen voor de buurtbewoners ingeval deze dieren door kalamiteiten, ongevallen en/of onvoorzichtigheid zouden ontsnappen, [...] dat het houden van dergelijke slangen in een woongebied niet verantwoord is daar het risico van ontsnapping van de slangen niet volledig kan worden uitgesloten en dienvolgens de veiligheid van de buurtbewoners niet ten volle kan worden verzekerd, [...] dat er voldoende aanwijzingen zijn om aan te nemen dat de uitvoering van de aangevraagde vergunningsplichtige activiteiten ter plaatse wel degelijk hinder en/of gevaar zullen opleveren voor de buurt en het milieu aldaar'.

Deze motieven geven geenszins aan waarom de mogelijke hinder die de geplande activiteit kan veroorzaken, in concreto voor de veiligheid van de buurtbewoners, niet op doeltreffende wijze zou kunnen verholpen worden door de naleving van algemene voorwaarden van VLAREM II en eventueel bijzondere voorwaarden op te leggen in het vergunningsbesluit.

Enerzijds herhalen deze motieven zonder meer de bezwaren van de buurtbewoners door bewoordingen zoals 'door allerlei kalamiteiten, ongevallen en onvoorzichtigheid kunnen slangen ontsnappen' en 'gevaar voor ontsnapping van zulke slangen'. Anderzijds zijn deze motieven zo algemeen dat ze voor gelijk welk hinderlijk bedrijf kunnen gelden. De overweging immers 'dat de aangevraagde vergunningsplichtige activiteiten ter plaatse wel degelijk hinder en/of gevaar zullen opleveren voor de buurt en het milieu aldaar' is van toepassing op elke hinderlijke inrichting, anders zou ze trouwens niet in de indelingslijst van hinderlijke inrichtingen, gevoegd als bijlage I bij VLAREM I opgenomen zijn.

Hetzelfde geldt bovendien voor de overweging 'dat er door kalamiteiten, ongevallen en onvoorzichtigheid een risico bestaat dat niet volledig kan worden uitgesloten en de veiligheid van de buurtbewoners niet ten volle is gegarandeerd'. De exploitatie van gelijk welke hinderlijke inrichting houdt bepaalde risico's in, die nooit volledig kunnen worden uitgesloten, zelfs niet door de meest stringente vergunningsvoorwaarden en zelfs al neemt de exploitant de meest uitgebreide voorzorgsmaatregelen. De reglementering op de hinderlijke inrichtingen en het systeem waarbij bepaalde activiteiten aan een voorafgaande vergunningsplicht worden onderworpen, heeft immers net tot doel dat de invloeden van dergelijke activiteiten tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt. Deze regelgeving strekt bijgevolg niet tot het uitschakelen van elke vorm van hinder, omdat daardoor immers elke menselijke activiteit die is opgenomen in de lijst van de hinderlijke inrichtingen volledig onmogelijk wordt gemaakt.

Dergelijke algemene motivering gaat tevens voorbij aan het onderscheid (naar risico) dat de indelingslijst, gevoegd bij VLAREM I, maakt tussen het houden van gifslangen, overeenkomstig rubriek 9.2.2.b) een hinderlijke inrichting tweede klasse vanaf één dier, en het houden van niet-giftige slangen vallende onder rubriek 9.2.2.d) (alle reptielen andere dan ...) in welke laatste rubriek het houden van meer dan 30 dieren als hinderlijke inrichting tweede klasse pas vergunningsplichtig is, terwijl het houden van 30 of minder dieren als hinderlijke inrichting derde klasse enkel meldingsplichtig is. Concreet, als verzoeker 30 reuzewurgslangen van zeven meter zou houden (wat niet het geval is - zie feitenrelaas hierboven) dan is die activiteit enkel meldingsplichtig, hoewel de risico's waarnaar de Bestendige Deputatie verwijst in dat geval evenmin kunnen worden uitgesloten.

Nog minder geeft dergelijke algemene motivering aan waarom de risico's verbonden aan de geplande exploitatie van verzoeker, een inrichting voor het houden van 150 volwassen niet-giftige slangen vallende onder rubriek 9.2.2.d), bij naleving van de algemene vergunningsvoorwaarden van VLAREM II en het opleggen van bijzondere vergunningsvoorwaarden niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden teruggebracht voor mens en milieu. In dit verband heeft een overweging als 'dat aan dit gevaar van onrust niet kan worden voorbijgegaan temeer gezien de exploitant geen gewone huisdieren of gezelschapsdieren wenst te houden' geen enkele relevantie, daar net door huisdieren of gezelschapsdieren uit te zonderen van rubriek 9.2. van de indelingslijst, VLAREM I zelf al aangeeft dat er een relatief risico bestaat.

Aan de vergunningverlenende overheid hoort het toe dit risico in concreto te beoordelen; deze beoordeling moet zij concretiseren in haar besluit door motieven die ter zake dienend zijn en meteen ook controleerbaar zijn voor verzoeker.

doordat tweede onderdeel deze motieven in dergelijke algemene bewoordingen zijn gesteld dat ze geen antwoord geven op de argumenten die verzoeker in zijn beroepsschrift voor de Bestendige Deputatie heeft naar voor gebracht;

In dit beroepsschrift (stuk 3) stelt verzoeker uitdrukkelijk dat in de geplande inrichting alle maatregelen zijn getroffen om de veiligheid van de exploitatie te garanderen. De lokalen waar de slangen gehouden worden zijn uiteraard niet toegankelijk. De terraria worden opgesteld in een afgesloten ruimte zonder ramen (hierbij weze verwezen naar het bij het beroepsschrift gevoegde plan). Beroeper beschikt ter zake over een lange ervaring : reeds 25 jaar houdt hij diverse slangen, waarvan de laatste jaren tevens beroepsmatig. Bovendien stellen de verschillende adviesverlenende instanties dat er geen aannemelijke kans is dat de slangen kunnen ontsnappen gezien de wijze van constructie. Bij de beoordeling van de aanvraag diende de Bestendige Deputatie dan ook rekening te houden met de elementen aangevoerd in het beroep van verzoeker. Artikel 4.1.3.2. VLAREM II legt de exploitant op maatregelen te nemen als elk 'normaal zorgvuldig persoon. Beroeper voldoet gezien zijn ervaring zeker aan dit criterium. De facto is het veiligheidsrisico wegens inperkingsmaatregelen en zowel fysische als klimatologische omstandigheden uiterst gering. Behoudens de naaste buurman (...) wonen alle buurtbewoners op een afstand van tenminste 150 tot 300 meter. Uit de bestreden beslissing blijkt nergens dat de Bestendige Deputatie deze elementen heeft in overweging genomen bij de beoordeling van het beroep.

De Bestendige Deputatie antwoordt daarop dat het houden van wurgslangen toch een gevaar kan betekenen voor de buurtbewoners ingeval deze dieren door kalamiteiten, ongevallen en/of onvoorzichtigheid zouden ontsnappen ... daar het risico van ontsnapping van de slangen niet volledig kan worden uitgesloten en dienvolgens de veiligheid van de buurtbewoners niet ten volle kan worden verzekerd.

In deze gemeenplaats - iedereen weet uiteraard a priori dat niet elk risico kan worden uitgesloten - kan verzoeker niet de motieven vinden waarop de Bestendige Deputatie zich steunt om de door hem geboden veiligheidswaarborgen af te wijzen.

Andere argumenten van het beroepsschrift doet de Bestendige Deputatie zelfs af met de overweging dat er voldoende aanwijzingen zijn om aan te nemen dat de uitvoering van de aangevraagde vergunningsplichtige activiteiten wel degelijk hinder en/of gevaar zullen

opleveren voor het milieu en de buurt aldaar, terwijl verzoeker in zijn beroepsschrift onder meer heeft aangevoerd dat het houden van slangen geen enkel negatief effect sorteert op het milieu : er is geen lozing van afvalwater, geen mestprobleem, geen luchtverontreiniging ... Het houden van slangen veroorzaakt als zodanig geen enkele milieuoverlast.

De motivering van het bestreden besluit voldoet dus niet aan de vereiste van hetgeen bepaald is in artikel 50,3de VLAREM I.

doordat derde onderdeel uit deze motieven verzoeker niet kan afleiden waarom de adviezen in andersluidende zin niet werden gevolgd;

De uitgebrachte adviezen, zo kan verzoeker lezen in het bestreden besluit van de Bestendige Deputatie, zijn eensluidend gunstig voor het inwilligen van zijn beroepsschrift. Er zijn vanuit milieuoogpunt, mits naleving van de algemene voorwaarden van VLAREM II en de voorgestelde bijzondere voorwaarden, tegen het houden van 150 slangen (volwassen en jonge dieren) geen bezwaren; milieuhygiënische verbodsbepalingen zijn er niet; objectief gezien zijn er bijgevolg geen problemen voor de externe veiligheid; het gaat om niet-giftige en niet-agressieve slangen; de getroffen veiligheidsmaatregelen bij de inrichting van de lokalen maken de kansen op ontsnapping zeer klein; ontsnapte dieren kunnen in ons klimaat niet overleven.

De motivering voor de niet-inwilliging van het beroep daarentegen beperkt zich daarentegen tot een aantal vaststellingen : er is een potentieel risico, er zijn aanwijzingen voor milieuhinder. Waarom uit oogpunt van milieuhygiëne of externe veiligheid dit risico niet kan worden teruggebracht tot een aanvaardbaar niveau, zoals de uitgebrachte adviezen unaniem stellen, kan verzoeker uit deze motieven niet afleiden";

Overwegende dat de dienst milieuvergunningen van de AMINAL in zijn verslag van 20 juni 1996 de argumenten van verzoeker aangebracht in zijn beroepsschrift tegen het vergunningsbesluit van het college van burgemeester en schepenen van Hamont-Achel als volgt weergeeft en beantwoordt :

"- De vergunning is geweigerd op grond van de volgende nietszeggende argumentatie : 'dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie zelfs mits naleving van

de gepaste milieuvergunningsvoorwaarden niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt'.

- In het weigeringsbesluit wordt nergens concreet aangegeven waarom de geplande activiteit niet zou voldoen aan de algemene voorwaarden inzake externe veiligheid. Enkel een samenvatting van de bezwaren van de omwonenden wordt vermeld.

- Er wordt inderdaad geen uitleg of motivatie gegeven, waarom de inrichting een risico voor de externe veiligheid betekent en hinder zou veroorzaken voor de omgeving, zelfs mits naleving van de gepaste milieuvoorwaarden. Volgens de bepalingen van artikel 30 van Vlarem 1 is een motivering steeds vereist, zeker indien het een weigering betreft van een milieuvergunning.

De bezwaren van de omwonenden worden door de gemeente bijgetreden wat betreft het mogelijke gevaar voor ontsnapping van de slangen en de prooidieren, zodat een gevoel van onveiligheid bestaat in de omgeving en dat exotische dieren niet in terraria dienen gehouden te worden.

Toch dient het gevaar voor slangen gerelativeerd te worden, daar het grote publiek steeds giftige dieren voor ogen heeft (wat duidelijk blijkt uit sommige bezwaren), terwijl het hier om niet giftige en niet of weinig agressieve dieren gaat.

- Het houden van slangen heeft geen enkel negatief effect op het milieu : er is geen lozing van afvalwater; geen mestprobleem, geen luchtverontreiniging, e.d.

Deze argumentatie kan niet volledig bijgetreden worden.

Volgens de gegevens van de exploitant wordt de lozing van afvalwater (kuiswater) geschat op ca. 10 liter per dag, dat wordt geloosd in de riolering. De mestproductie is zeer beperkt en wordt geschat op ca. 2 vuilniszakken per week.

Door de beperkte mestproductie en de kleine hoeveelheid afvalwater is er ook weinig probleem voor luchtverontreiniging.

- De lokalen waar de slangen gehouden worden zijn niet toegankelijk voor het publiek.

De terraria worden opgesteld in afgesloten ruimten zonder ramen. Beroeper beschikt over een lange ervaring van 25 jaar voor het houden van slangen.

- Volgens de plannen is het ontsnappen van dieren zeer klein. De slangen zitten immers in afgesloten terraria. Indien ze hieruit toch zouden ontsnappen blijven ze binnen de ruimte waar deze terraria zijn opgesteld. Daar deze ruimten slechts via een gang te bereiken zijn vormt deze nog een bijkomende veiligheid.

100 % zekerheid is nooit te waarborgen. Mocht er ondanks alle veiligheidsmaatregelen toch een slang buiten geraken, dan is de kans op overleven van het dier gering, daar slangen koudbloedige dieren zijn en

zich slechts in leven zouden kunnen houden tijdens de warme zomermaanden. De dieren overleven de winterperiode niet. Daarbij zijn boa's en pythons niet giftig en in het algemeen niet of weinig aggressief, zodat eventueel ontsnapte exemplaren weinig gevaar voor de omgeving betekenen.

- *Er zijn bezwaren tegen het houden van exotische dieren in terraria. Waarschijnlijk wordt bedoeld dat het afgeven van een milieuvergunning is strijd zou zijn met de Conventie van Washington inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten. Deze bepalingen worden door de beroeper gerespecteerd, maar ze hebben met de milieuvergunning in principe niets te maken, zodat een weigering op deze grond niet kan.*

- Dit argument kan bijgetreden worden, daar een milieuvergunning enkel de hinder van een inrichting op de omgeving betreft. De handel en het houden van tropische dieren wordt geregeld en gecontroleerd door een andere wetgeving, die met de milieuvergunning niets heeft te maken.

Het College van Burgemeester en Schepenen geeft in zijn beslissing ook nergens aan waarom de voorwaardelijke gunstige adviezen van de dienst Hygiëne- en Gezondheidsinspectie en de gemeentelijke milieudienst niet gevolgd worden. Volgens Vlarem dient het College van Burgemeester en Schepenen te motiveren waarom deze adviezen niet gevolgd worden.

- Dit argument kan eveneens worden bijgetreden. Volgens de bepalingen van artikel 30 van Vlarem 1 dient er een evaluatie en een eventuele afweging van de verschillende adviezen te gebeuren";

dat daarop die dienst op grond van volgende overwegingen adviseert het weigeringsbesluit van 4 april 1996 op te heffen en aan verzoeker de gevraagde vergunning te verlenen :

"Overwegende dat de argumenten van de beroeper als volgt kunnen geëvalueerd : dat volgens de bepalingen van artikel 30 van Vlarem 1 een motivering steeds vereist, zeker indien het een weigering betreft van een milieuvergunning; dat er geen uitleg of motivatie gegeven wordt waarom de inrichting een risico voor de externe veiligheid betekent en hinder zou veroorzaken voor de omgeving, zelfs mits naleving van de gepaste milieuvoorwaarden; dat het gevaar voor slangen gerelativeerd moet worden, daar het grote publiek steeds giftige dieren voor ogen heeft (wat duidelijk blijkt uit sommige bezwaren), terwijl het hier om niet giftige en niet of weinig agressieve dieren gaat; dat volgens de plannen (de kans op) het ontsnappen van dieren zeer klein is; dat indien er ondanks alle veiligheidsmaatregelen - toch een slang

buiten geraakt de kans op overleven van het dier gering is daar slangen koudbloedige dieren zijn en zich slechts in leven zouden kunnen houden tijdens de warme zomermaanden; dat de dieren de winterperiode niet overleven; dat voor een milieuvergunning enkel de hinder van de inrichting op de omgeving beoordeeld wordt; dat de handel en het houden van tropische dieren wordt geregeld en gecontroleerd door een andere wetgeving, die met de milieuvergunning niets heeft te maken; dat volgens de bepalingen van artikel 30 van Vlarem 1 er een evaluatie en een eventuele afweging van de verschillende adviezen dient te gebeuren;

Overwegende dat het beroep gegrond is;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting mits naleving van de gepaste milieuvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen beperkt worden";

Overwegende dat de administratie gezondheidszorg op 12 juni 1996 eveneens een gunstig advies verleent "mits stipte naleving van de Vlaremvoorwaarden en de bijgevoegde bijzondere voorwaarden"; dat in dat verslag is gesteld dat het gaat om "niet-giftige en niet-agressieve dieren";

Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen de verplichting bevat om in de bestuurshandeling de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die daaraan ten grondslag liggen en dit op afdoende wijze; dat artikel 50, 3°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) bepaalt dat de uitspraak over het beroep een gemotiveerde beslissing moet bevatten over de aanspraken of bezwaren die door de indiener van het beroep werden gesteld;

Overwegende dat het bestreden besluit de bezwaren van verzoeker in zijn beroepsschrift naar voren gebracht weergeeft, alsook de voor verzoeker gunstige

adviezen van de dienst milieuvergunningen van de AMINAL en van de administratie gezondheidszorg; dat desalniettemin de verwerende partij het beroep van verzoeker ongegrond verklaart en de gevraagde vergunning weigert met volgende overwegingen :

"Overwegende dat gelet op het gunstig advies van het Bestuur Milieuvergunningen en het Bestuur Gezondheidszorg voor het houden van 150 slangen, dat niettemin moet worden beklemtoond dat er een grote ongerustheid bestaat bij de buurtbewoners; dat deze ongerustheid duidelijk blijkt uit de talrijke bezwaarschriften die tijdens het openbaar onderzoek werden ingediend te weten 14 individuele en 2 collectieve (respectievelijk ondertekend door 41 en 16 buurtbewoners) bezwaarschriften; dat aan dit gevoel van onrust niet kan worden voorbijgegaan temeer gezien de exploitant geen gewone huisdieren of gezelschapsdieren wenst te houden doch wel 150 wurgslangen (boa's en pythons) die hoewel niet giftig, toch een gevaar kunnen betekenen voor de buurtbewoners ingeval deze dieren door kalamiteiten, ongevallen en/of onvoorzichtigheid zouden ontsnappen;

Overwegende dat het houden van dergelijke slangen in een woongebied niet verantwoord is daar het risico van ontsnapping van de slangen niet volledig kan worden uitgesloten en dienvolgens de veiligheid van de buurtbewoners niet ten volle kan worden verzekerd;

(...)

Overwegende dat de tijdens-het-openbaar-onderzoek-ingediende bezwaren en opmerkingen kunnen worden bijgetreden;

Overwegende dat, rekening houdend met het voorgaande, er voldoende aanwijzingen zijn om aan te nemen dat de uitvoering van de aangevraagde vergunningsplichtige activiteiten ter plaatse wel degelijk hinder en/of gevaar zullen opleveren voor de buurt en het milieu aldaar;

Overwegende dat het derhalve past het ingediende beroep niet in te willigen en de omstreden beslissing dd. 04-04-1996 van het College van Burgemeester en Schepenen van HAMONT-ACHEL te bevestigen";

Overwegende dat een milieuvergunning slechts kan worden geweigerd op grond van objectieve gegevens die verband houden met de hinder of de risico's voor de omwonenden en het leefmilieu; dat een gevoel van onrust bij de buurtbewoners niet als zulk een objectief gegeven kan gelden en op zich geen reden vormt om een milieuvergunning te weigeren;

Overwegende dat het motief dat de slangen kunnen ontsnappen, hetgeen de veiligheid van de buurtbewoners in het gedrang brengt, niet als een afdoende motivering geldt, nu zowel in het beroepsschrift van verzoeker, als in het advies van de afdeling milieuvergunningen van de AMINAL concreet en gedetailleerd, met name door een beschrijving van de ruimtes waarin de slangen zullen worden ondergebracht, aangegeven wordt waarom de kans dat er slangen zullen ontsnappen erg klein is, nu in laatstgenoemd verslag is gesteld dat, mocht er ondanks alle veiligheidsmaatregelen toch nog een slang ontsnappen, de kans op overleven van het dier gering is en dat het gaat om niet giftige en in het algemeen om niet of weinig agressieve dieren zodat de eventueel ontsnapte exemplaren weinig gevaar voor de omgeving betekenen en nu eveneens in het advies van de administratie gezondheidszorg staat te lezen dat het gaat om "niet giftige en niet-agressieve dieren"; dat het dan ook een vruchteloos zoeken is naar de argumenten op grond waarvan de verwerende partij, die zelf expliciet stelt dat de slangen niet giftig zijn en niet betwist dat de ontsnappingskans gering is en dat de overlevingskans van eventueel ontsnapte dieren klein is, heeft besloten dat zij toch een gevaar voor de buurtbewoners zouden kunnen betekenen; dat het loutere argument dat het ontsnappingsrisico "niet volledig kan worden uitgesloten" niet opgaat, aangezien het kenmerkende van de op de indelingslijst van Vlarem I opgenomen hinderlijke inrichtingen er juist in bestaat dat het onmogelijk is om alle risico's en hinder uit te sluiten;

Overwegende dat het motief dat "er voldoende aanwijzingen zijn om aan te nemen dat de uitvoering van de aangevraagde vergunningsplichtige activiteiten ter plaatse wel degelijk hinder en/of gevaar zullen opleveren voor de buurt en het milieu aldaar", louter is gesteund op de voorgaande overwegingen ("rekening

houdend met het voorgaande"), die niet afdoende werden bevonden;

Overwegende dat uit hetgeen vooraangaat volgt dat het middel kennelijk gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 5 september 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende niet-inwilliging van het beroep van Franciscus VERSTAPPEN tegen de beslissing van 4 april 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamont-Achel waarbij de milieuvergunning voor het houden van reptielen wordt geweigerd en de beroepen weigeringsbeslissing wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achttien februari
1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
de HH. D. VERBIEST, staatsraad,
R. STEVENS, staatsraad,
Mevr. Ch. BAMPS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

M.-R. BRACKE.